

крадци не откраднѣхъ ги, пакъ подиръ два дни нѣма ги.

Сбиха се рачу и джечу, и помежду имъ нашъ кжечу, дигнали врѣва голѣма, дордѣ отишле да ги растърватъ, ето ти ги тѣ се простѣхъ.

Самъ си гайдаръ самъ си гайда, хлѣбъ не яде пакъ вино пие и сѣ надъ вода се вие, пази се да та не убоде.

Съ много хромели воденица, пакъ нѣма ни конъ ни паприца, и не ѣ кара ни конъ ни вода, хадъ познайте що е Господа.

Сѣчени пари, пакъ огънь ги гори.

Стъпи му на краката оттамъ и по ребрата, доръ идешъ до главата, си вѣчъ на набесата.

Стѣлбать прѣстенъ изъ огънь ходи.

Стригана коза вѣкѣщи лѣжи.

Сутрина се ражда, вечеръ умира, който се догажда лесно го намира.

Свети като цѣкло но не е цѣкло, покажи му огънь ето нѣма го. Отъ студъ не измръзва, че и отъ огънь се не топи.

580 Съ сто цвѣта една китка и на неѣ едно лале.

Съ крака рита, съ рѣцѣ пипа.

Съ първий сюгъ си Адама изобразява у рая, кого отъ послѣ измама направи да се спотая. Съ втория — съюзъ чертае, причина за да докаже. А съ третий — прѣдлогъ мотае прѣдмѣтътъ дѣ е да каже.

Съ едно двойко значение, всякъ Българинъ ме познава, нѣ който иска ясение отъ долу ще му расправѣ : „съ първото си азъ кичѣ на мжко, женско главата, за туй и всякой обича да ме попа съ ржката. Съ второто си азъ голѣмъ вси полски благоухания съ добра надѣжда и воля, добитѣкъ да си исхранѣ.